

"Vjesnik"
8.9.1990



Pouze komunistické strany starého typu ve svém zavazadle nikdy žádné problémy, alespoň podle jejich sdělovacích prostředků nikdy neměly. Zato nový vládce v Kremle jich má jistě požeňnaně a to že je neskrývá mu asi umožní, aby je spolu se všemi obyvateli své velké země řešil. Bílý dům má jeden problém před sebou, ale je to válka. V.H.

u v n i t ě ž í s l a :

1. Josef V o j v o d í k: Navzdory smrštím k absolutu.
2. Josef Volařík: Náš člověk za P y r e n e j e m í.
3. Václav J. V o s t ř e z: ČS. Orel v zahraničí.
4. Vladimír Hajný: Poslyšte, přátelé, je na čase se seznámit.

Předpokl. cena 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 7 čí 51

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
rade: Marta Zemanová

Uzávěrka: 16.12.1990

N á š č l o v ě k z a P y r e n e j e m i

Výraz "španělská vesnice" je ve Španělsku zcela neznámý.
Je běžný jen u nás.

o o o

- Víš, jaký je rozdíl mezi Hradem dříve a dnes?

???

- Dřív byl na Hradě jenom Španělský sál, dnes už je na Hradě celá pořádná španělská vesnice.

- Slyšel jsi, vole vole, že Španělé nám posílají 300 mladejch
býčků, aby nás naučili zápasit s bejky?

- To slyším poprvé, vole vole.

- No my tam vyvezeme zase 300 volů, aby jim radili, jak řídit
stát.

Španělští hostitelé byli k panu Havlovi moc a moc zdvořilí,
ale dopustili se neodpuštělné chyby.

???

Darovali mu klíč od města Madridu, ale vůbec je nenapadlo
přidat klíček od královské pokladny.

PORTUGALSKO - země moře, pláží, hedvábí, vína, korku a mercedesů

- Víš, jak Portugalci poznali, že jsme větší škoti než Skoti?

???

- Jejich prezident daroval našemu kóbi mercedesa, ale náš mu
nepřivezl ani tu cjetou hrední koloběžku.



ČS. Orel v zahraničí - Oblast biskupa Stanislava Zely v Kanadě,
18 Aintree Court, Hamilton, Ontario, L8K 4R9, Canada. Tel.:(416)547-6219

Hamilton, 21. listopadu 1990.

Milé sestry a bratři,

s radostí vám oznamujeme, že se v Brně konal dne 30. června 1990 MANIFESTAČNÍ SJEZD ČS. ORLA. Adresa ústředí je: ČS.Orel, Jezuitská 7, 60200 Brno, Czecho-Slovákia. Čestným předsedou byl zvolen br. Boh. Koukal. Předsedou pak br. Josef Papež, místopř. br. Dr. Jan Sedlák, ústředním tajemníkem br. Alois Večeřa, zást.ústř.taj. s.PhMg.Iva Krejčová a členy předsednictva br. Dr. Karel Svoboda a br. Augustin Navrátil. Nyní pokračuje zakládání jednot a nadšeně se buduje organizace žup v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Podkarpatská Rus ještě není přístupna.

Po celou dlouhou dobu útisku, kdy byl ve Vlasti Orel zakázán, drželi jsme jeho kontinuitu v exilu, ve Svatováclavské župě. Pokračování této kontinuity předal projevem Manifestačnímu sjezdu v Brně jednatel Ústředí ČS. Orla v zahraničí, br. Václav Jiří Vostřez z Kanady. Také ústř. náčelník ČS. Orla v zahraničí, br. Oldřich Holubář z U.S.A. pozdravil sjezd a předal mu dar, výsledek zahraniční sbírky: \$ 3.940.

Nyní, kdy jsme změnilí název organizace z označení "v exilu" na "v zahraničí", bude každá Oblast odkázána na své vlastní síly a prostředky. Proto jsme v Kanadě založili zvláštní orelské bankovní konto, které spravuje pokladník br. Zdeněk Zimmer. Jemu pošlete členské příspěvky, které činí ročně \$ 10.-. Za rok 1990 mu již zaplatili tito členové a členky (uvádíme jejich adresy pro podpoření styku a spolupráce):

Starosta: Václav J. Vostřez, 18 Aintree Crt., Hamilton, Ont., L8K 4R9.
I. místopředseda: Jurko G. Roháč, 133 Rymal Rd. West, Hamilton, Ont.
II. místopředseda: František Mořický, 336 -200 Dallas Rd., Victoria, B.C. V8V 1A4
III. místopředseda: Vavřinec Mitáček, 10777 Tanguay, Montreal, Quebec, H3L 3H3.
Vzdělavatel: Dp. Josef Šach, 464 Plains Rd. W., Burlington, Ont., L7T 1H2.
Jednatelka: Dobromila Zofchak, 273 Vine St. -109, St. Catharines, Ont. L2M 7P7.
Náčelník: Otakar Václavek, 54 Royal Orchard Dr., Kitchener, Ont., N2N 1J6.
Náčelnice: Zdenka Večeřová, 20 Byworth Blvd., Etobicoke, M9R 1W8.
Pokladník: Zdeněk Zimmer, 877 Upper Gage, Apt. 908, Hamilton, Ont., L8V 4K8.
Josef Broušek, 149 Springhurst Ave., Toronto, Ont., M6K 1B9.
Emil Cmajdalka, 20 Prince George Dr., Etobicoke, Ont., M9A 1Y1.
Pavel Čech, 161 East Ave. So., Apt. 506, Hamilton, Ont., L8N 2T8.
Jiří Hořák, 771 Durham Rd. E., Durham, Ont., NOG 1R0.
Bohumila Knapová, 975 Warwick Court, Unit 303, Burlington, Ont., L7T 3Z7.
Marie Korwin, 90 Hilliard Ave., Ottawa, Ont., K2E 6C2.
Alois Krahulík, 39 Orphir, Hamilton, Ont., L8K 3Y9.
Dp. Alois Křivánek, GRP. 22-Box 6, Via RR2, Dugald, Manitoba, ROE OKO.
Ing. František Liška, 1770 Davie St., Apt. 1403, Vancouver, B.C., V6G 1W4.
Vavřinec Mitáček, ml., 10.777 Tanguay, Montreal, Quebec, H3L 3H3.
Jaromír Navrátil, 12610 - 228th St., Maple Ridge, B. C., V2X 6M8.
Jan Novotný, 228 Manitoba St., Apt. 101, New Westminster, B.C., V3L 1J2.
Dušan Pecher, 250 Davenport Rd., Apt. 1213, Toronto, Ont., M5R 1J8.
Dr. Jiří V. Římek, 1405 Prince of Wales Dr., Apt. 1503, Ottawa, Ont., K2C 3J9.
Dp. Jiří M. Svoboda, 1871 Magnus Ave., Winnipeg, Manitoba, R 2W 2B3.
Josef Šrahulek, 161 Broughdale Ave., London, Ont., N6A 2K6.
Josef Štalmach, 2030 Glenfern Ave., Gloucester, Ont., K1J 6G8.
Bedřich Večeřa, 20 Byworth Blvd., Etobicoke, Ont., M9R 1W8.
František Vopálenský, 267 Romulus Priv., Ottawa, Ont., K1K 3Y2.
Czeslawa Vostřezová, 18 Aintree Court, Hamilton, Ont., L8K 4R9.

S pozdravem Z D A Ř B Ů H I

V. Vostřez, D. Zofchak, P. J. V. Šach, Z. Večeřová, O. Václavek, Z. Zimmer,
starosta. jednatelka duchov. řádce náčelnice. náčelník. pokladník.

Navzdory smrti k absolutnu

Josef Vojvodík

Česká literatura posledních čtyřiceti let je plná stále otevřených jizev, jejichž zacelování bude ještě dlouho trvat. Její kontinuita byla několikrát násilně přerušena. Prof. Václav Černý mluví v této souvislosti o „věčném začínání“. Po politickém zvratu v únoru 1948 zmizely z knihoven stovky děl a celá řada autorů měla navždy zmizet z literární historie, jako by bývali nikdy neexistovali. Mladí, začínající autoři, kteří svou tvorbu nechtěli přizpůsobovat oficiální linii, museli počítat s nemožností publikování. Tento proces sebemrzačení se opakoval znovu po srpnu 1968.

Dnes, kdy se situace k nepoznání změnila tak, že běh věcí dostal v Československu po čtyřech desetiletích opět svůj přirozený řád, bude třeba psát nové dějiny naší literatury. Začne se — a vlastně se již začíná — tím nejlogičtější a nejasnozřejmějším: návratem oněch desítek dříve zakázaných a vyloučených spisovatelů do české kultury. Budou vydány reedice nebo v mnoha případech dosud nevydaná díla, řada svazků se vrátí do knihoven. Jen by se při tom nemělo zapomenout na zcela nezbytnou důslednost, která musí tento návrat provázet. Nemělo by se zapomenout ani na autory, kteří žili mimo centrum domácího kulturního dění a jejich dílo tak celá léta unikalo pozornosti. Mnohé z těchto autorů připomenul ve své — z literárně-historického hlediska velmi cenné práci Skrytá tvář české literatury brněnský básník Zdeněk Rotrekl. Tato kniha vyšla nejdříve v samizdatu a později, v červnu 1987, v torontském Sixty-Eight Publishers. Jde zejména o básníky, prozaiky, kritiky a publicisty spirituálního ladění, kteří byli v minulosti režimním útlakem postiženi. Mnozí z těchto umělců prožili padesátá léta v komunistických žalářích a koncentračních táborech a někteří se odamtud již vůbec nevrátili — jako vynikající filosofický esejista a kulturní historik dr. Rudolf Voříšek nebo spisovatel a žurnalist Vladimír Sís, kterého museli po neobyčejně brutálním mučení vyšetřovateli StB nosit do soudní síně na nosítkách.

Několik vězňů spisovatelů zemřelo krátce po propuštění z vězení, jako básník Jan Zahradníček nebo teolog a literární kritik Silvestr Maria Brait. Je příznačné, že se většina těchto autorů nesměla do české literatury vrátit ani v době liberalizace koncem 60. let. Na svůj návrat stále ještě čekají básníci Jan Dokulil, Zdeněk Řezníček, Karel Doskočil, prozaik František Břus, divadelní a výtvarná kritička prof. Růžena Vacková a mnozí další. Často lze bohužel slyšet — jak doma, tak v exilu — *kraině diletantský názor*, že to nejlepší, co v české literatuře za posledních sedmdesát let vzniklo, je dílo levicových autorů a intelektuálů. Je jasné, že tento názor může zastávat jen ideolog a dogmatik nebo ten, kdo nikdy neslyšel jména Václav Renč, Jan Zahradníček, Josef Kostohryz, Jaroslav

Durych, Josef Palivec. Stejně tak diletantská a malicherná je snaha, škatulkovat moderní českou literaturu a kulturu vůbec na „levicovou, liberální nebo pravicovou“. Její vývoj byl mnohem složitější, než by různí zjednodušovatelé mohli i jen tušit.

Vážíme si nesmírně díla předních českých avantgardistů — Karla Teiga, Jindřicha Štyrského, malířky Toyen, Vítězslava Nezvala, Vladislava Vančury, Františka Halase — jejich orientace ve dvacátých a třicátých letech byla skutečně levicová, ale umělecký a myšlenkový vývoj těchto básníků, výtvarníků a teoretiků nebyl tak jednoznačný, jak by se mohlo na první pohled zdát. Karel Teige nebyl nikdy členem KSČ, Jindřich Štyrský se od krajní levice a politiky vůbec distancoval, Toyen byla osobnost nepolitická. František Halas uvažoval koncem třicátých let o konverzi ke katolicismu a mnohé jeho skvělé básně jej staví do těsné blízkosti spirituálních lyriků. Někteří básníci a prozaici, kteří byli počátkem dvacátých let dokonce organizováni v komunistické straně, se koncem 20. nebo počátkem 30. let od levice zcela odklonili a konvertovali ke katolicismu. To byl případ některých Devětsílků — básníka a historika Zdeňka Kalisty, prozaika Karla Schulze a lyrika Zdeňka Řezníčka.

Jednoznačné není ani „právo na avantgardnost“. Bylo by přespříliš schematické, přisuzovat levicovým básníkům a výtvarníkům výsadní uměleckou průbojnost a novost, a básníky-spiritualisty označovat šablonovitě jako „tradicionalisty“ nebo „klasicizující umělce“. Jde-li však o formální stránku díla, o výrazové prostředky, metaforiku, zjistíme, že za avantgardní dílo bychom mohli směle označit také básnickou skladbu Josefa Palivce Spáz — monolog o spánku a snu — který literární vědec prof. Antonín Grund nazval „chirurgickým zásahem do českých básnických forem“. Jiné dílo, plné velkolepých, nadreálných obrazů je báseň Jana Zahradníčka o osmi stech verzích: Znamení moci z roku 1950. Dnes není pochyb o tom, že Jan Zahradníček je jedním z největších českých básníků 20. století. Vinou tragického politicko-spoločenského vývoje v Československu, zůstává Zahradníčkovu dílo mladší a mladé generaci zatím téměř neznámé.

Do galerie umlčených a „zapomenutých“ básníků, jejichž verše budou — a nikoli pouze pro studenty bohemistiky — skutečným objevem, patří nepochybně také básník Karel Doskočil. Autor dvou básnických sbírek, vynikající historik, achrivář a nakonec skladník v továrně na barvíva. Doskočil publikoval od poloviny třicátých let v revui Akord, Listy pro umění a kritiku, Archa, Řád a v několika dalších odborných časopisech. Již básně první Doskočilovy sbírky — Větve stromů (z roku 1941) naznačují, že je to lyrika zcela odvrácená od vnějšího světa, jejíž abstraktnost a mystické zničení jsou opětovným dokladem, jak mimořádný vliv měla na celou jednu generaci moderních českých básníků poezie Otokara Březiny:

Jen bďte, trny, narovnané hlavám
růží za podnože,
váš spár jen střídmý pohled v ústup
obrací.
Z tak mnohé držby zbylo k ránu
vytlačené lože,
však pravé tělo prchlo vonnou vibrací.

Básnické vidění světa, vztah k Bohu, k přírodě, a částečně i formální prostředky sblížíjí Karla Doskočila s moravským lyrikem Janem Dokulilem, jehož prof. Arne Novák postavil po bok Vladimíru Holanovi a psal v této souvislosti o „znovuzrození Otokara Březiny“. Zajímavá a podnětná by byla rovněž srovnávací studie o poezie Dokulilově a Jana Zahradníčka, s nímž byl básník spřízněn i rodově. Od konce padesátých let sdílel s Janem Zahradníčkem a dalšími básníky také osud politického vězně. V době hromadného zatýkání katolických intelektuálů — roku 1950 — opustil Dokulil svou faru v Uhřinově a sedm let se ukrýval před policií, až byl roku 1957 zatčen a v prosinci téhož roku odsouzen v Jihlavě k dvanácti letům těžkého žaláře. Byl vězňem v nejhorších věznicích: v Leopoldově, ve Valdicích a na Mírově, až byl roku 1965 ve velmi špatném zdravotním stavu propuštěn a o rok později amnestován. Po náhlé a předčasné básnickové smrti — 1. února 1974 ve věku necelých pětadesáti let — zůstává dosud v pozůstalosti nevydáno několik desítek básní, podobně také v pozůstalosti Karla Doskočila. Koncem šedesátých let jim nebyla dána možnost, aby se — alespoň redicí některé z dřívějších sbírek — do české literatury znovu vrátili.

Jan Dokulil vydal do roku 1948 čtyři knihy veršů. V recenzi Dokulilova básnického debutu, kterým byla sbírka Křížové dni, vydaná v brněnském Akordu roku 1935, mluví literární kritik a historik Jan Strakoš o objevu a nové cestě v české poezii. Bere-li dnes — po více než



Jung durch Ruhm. Bernstein. 71. Lebensde Legende. Dirigiert täglich. Fit durch Jogging

42 BUNTE

"Národní politika" vychází měsíčně. List Československých krájanů v zahraničí. Založil 1969 a vydával do r. 1985 Miloš Svoboda. Vydává, řídí a odpovídá Alžběta Svobodová. Redakce a administrace: Scharf-Reiterplatz 12, 8000 München 90, BRD. Telefon: 089/690 36 88

Pokrač.

COLLETS

WELLINGBOROUGH & LONDON
UNITED KINGDOM

BOOKS

ZVON

7411 1990



čtyřiceti letech — vnímavý čtenář veršů některou z Dokulilových sbírek do rukou, zjistí, že působí neméně původně než tehdy. Je to především mimořádná plasticita a dramatická básnických obrazů a svěžest zejména v lyrickém podání přírodních motivů, jako na př. v básni Fialky ze sbírky Tvým slovem:

Čekaly fialky až žaluzie mračen
kdos zřána odhrne, vši drsné krásy lačen.
Teď kolem plotu, klád a zdí
žvarlají sen,
jenž rok byl v řadrech hlíny stlačen.

Výraznou individualitou české meziválečné poezie byl také básník, dramatik, výtvarný a divadelní kritik Jaroslav Kolman-Cassius, jehož — jako básníka blízkého Viktoru Dykovi, vysoce hodnotil F. X. Šalda i Václav Černý. Kolman-Cassius se věnoval téměř celý život žurnalistice, byl redaktorem několika revuí, jako na př. měsíčníku Jednoty výtvarných umělců Dílo, nebo — v letech 1930 až 1935 — redaktorem pravidelného Poledního listu.

Kolman-Cassius kritizoval již koncem 20. let oficiální politickou linii a v roce 1929 vydal protibenešovskou satiru ve verších: Malý Bibi, královská opička, která však byla cenzurována a zkonfiskována. Těžiště tvorby Kolmana-Cassia spočívá ovšem jednoznačně v poezii. V druhé polovině třicátých let psal zajímavou úvahovou lyriku, k níž se vrátil na samotném konci války. Sbíрка Hromnice hoří (z roku 1939), patří spolu s Halasovým Torzem naděje a Horovým Janem houslistou k vrcholným dílům české poezie tragických let 1938-1939. Povalečná lyrika Kolmana-Cassia, shrnutá do sbírky Nůž na stole (z roku 1947), navazuje tématicky i výrazově na skvělou knihu veršů Lyrická dramata, která vyšla 1937 a byla oceněná tehdy velmi uznávanou Státní cenou. Jaroslav Kolman-Cassius byl básníkem času:

Kdykoliv přijdu, jsou okna otevřená.
S očima otevřenýma spí náš starý dům.
Vlastovčím stínem lže život bílá stěna,
jak úsměv ze sna dávno mrtvým rtům.

Kdykoli přijdu, ta prázdná náruč vítá,
zpuchřelých rámců mává vetchá páž',
A okny otevřenými stín vlastovky
se kmitá,
starého hnízda zapomenutá stráž.

Mezi připravovanými reedicemi nesmí chybět ani sbírka básníka, esejisty a diplomata Josefa Palivce „Síta“, která poprvé vyšla roku 1943 a vedle první knihy veršů „Pečetní prsten“ z r. 1941 obsahovala také básnickou skladbu „Spáče“ a „Naslouchání“. Zajímavá by byla také práce, jež by prozkoumala vliv Palivcovy lyriky na tvorbu několika básníků, kteří debutovali v šedesátých letech. Jedním z nich je Ivan Wernisch, editor dosud rukopisného sborníku k osmdesátinám Josefa Palivce z r. 1966. Josef Palivec — „kníže jazyka“, jak jej nazval básník a dramatik Václav Renč, byl také skvělým překladatelem poesie Paula Valéryho a esejistou. Někdejší sekretář Jaroslava Vrchlického, švagr bratří Čapků byl také legačním radou pro informační služby v Ženevě a v Paříži. Po okupaci Československa se Josef Palivec zapojil do domácího nekomunistického odboje. Roku 1949 byl zatčen a v procesu, který probíhal paralelně s procesem s dr. Miladou Horákovou, odsouzen na dvacet let těžkého žaláře. Amnestován byl po deseti letech jako třiasedmdesátiletý!

Koncem šedesátých let směli o Josefu Palivcovi publikovat krásná svědectví jeho dávní přátelé Jaroslav Seifert a Václav Černý. Roku 1969 vychází jeho „Síta“ a v témže roce knížka krásných esejů s příznačným názvem Poezie stále budoucí. Od té doby se o Palivcovi smělo psát jen v exilu. Není jisté náhodou, že jednu ze svých posledních literárních studií věnoval kritik dr. Bedřich Fučík právě Josefu Palivcovi. Vyšla českou roku 1983 ve vídeňské slavistické revui „Wiener slawistischer Almanach“ a Bedřich Fučík ji pojmenoval Okouzlený žarovník. Verše Josefa Palivce čerl a bude číst jen úzký okruh milovníků jeho nádherné češtiny a hermetické poezie; ale to je úděl všech vzácných a krásných věcí.

Tak dlouho váhalas, o chvíli chvějívá.
Kdos přejel čelo mé a tíhu odvívá.
Má duše, slyšelas to zachrastění ticha?
Kdo ve tmě hmatá roub a do krve mi
dmychává?

Či oko špehýrkou mi v celu nahlíží?
Kdo venku přechází a váhá za mříží?
Sám den snad? Opravdu už, bože,
přilhořívá?

Hleď, noci neklidné se náhle ježí hřívá,
kdos něžně probouzí mé klouby prastaré
a rouby mé se rdí a křísí, lazare!
Nepokoj proniká až v snění semeníků,
už praskla kukla má, nač čekáš, bubeníku?
Už vím, že svět se hnul, už v žerém

nebesku
na valech obšírna vlá chochol záblesku,
čas drnčí ve výši, přečistý purpur, srše,
vše chytivě strhuje do náramné své vrše
a propast nad hlavou a propast pod
nohou
zas hravá hřibata hřmí mladou oblohou!

Světlci biskup pražský Jan Lebeda
vysvětlil večera Památník v Praze na
Žižkově. Stalo se tak polé, co byly od-
vezeny pozůstatky komunistických po-
litiků včetně Klementa Gottwalda, kte-
ré zde byly dříve uloženy.

Ivan Sarić



КО ИМА НАФТУ?

Земља	Резерве (у милионима барела)	Тренутна производња (милиони барела дневно)	Став према кризи*
Саудијска Арабија	254,969	5.4	Била спремна на производњу додатних 2 мил. б/д и без сагласности ОПЕК-а. Могуће повећање производње за 500.000 б/д; били спремни да покривају мањак, али неодлучни
УАЕ	98,105	2.1	Може да производи више, али је против повећања квоте
Иран	92,860	3.0	Обећавали додатних 500.000 б/д; приход би помогао смањивању дуга
Венецуела	58,504	2.0	Могу повећати производњу за 100.000 б/д али не задуго
Мексико	56,365	2.5	Може повећати производњу, али стоји уз Иран
Либија	22,800	1.3	Може да производи додатних 200.000 б/д и већ је хтела да почне
Нигерија	16,000	1.6	

* Пре одлуке 11 чланица ОПЕК-а на састанку у Бечу о повећању производње
Извор: Time

"Politika" 31.8.1990

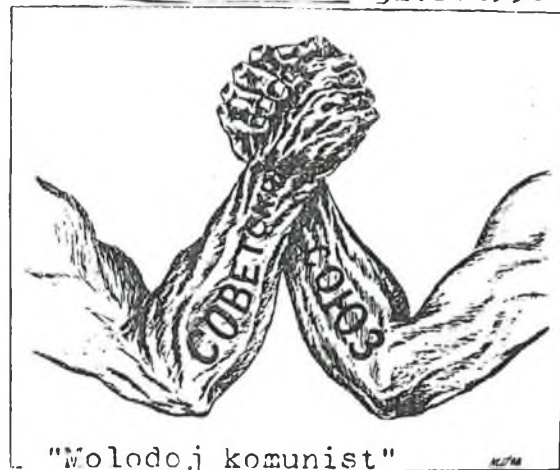


Рис. Н. и О. ЛУКЪЯНЕНКО (Запорожье)



Collets

IMPORT SERVICE

DENINGTON ESTATE • WELLINGBOROUGH • NORTHANTS NN8 2QT U.K.
TEL: (0933) 224351 • FAX: (0933) 76402 • TELEX: 317320 COLLET G

Poslyšte, přátelé, je na čase se seznámit.

Když jsem přikývl vydavateli "Národních listů", že jsem ochoten být členem redakční rady nemyslel jsem, že se mi tak brzo vyplní, nař jsem ho hned na začátku upozornil. A sice, pokud budu mít výhrady k některým názorům zveřejňovaným v "Národních listech", budu možná chtít k nim zaujmout své stanovisko na stránkách listu. Pokud bych byl přehlesován uveřejnil bych svůj názor na inkriminovanou záležitost v jiném soukromém listě, třeba v "Res publica". Tím by však mezi mnou a "Národními listy" vznikl prostor, který by bylo zbytečné vyplňovat další spoluprací na této úrovni. Ale k merituu věci.

Ohlasy, které jsem obdržel na čl. 1 "Národních listů" byly vcelku příznivé a spíše pochvalného rázu. O to víc jsem byl zvědav na ohlasy k čl. 2, kde v celku příznivěm dopise z návštěvy Československa se V.A. Richter v básni, která podle mého názoru není diletantská /jak tvrdí pisatel ohlesu/, ale jejíž koncovka je slušným lidem odporná, zamýšlí s očima podlitými krví pomstychtivosti. Nevím sice co všechno postihlo pisatele této básně a možná, že má právo se takto vyjadřovat, alespoň básnicky, ale vím, že jsem se nestal členem redakční rady "Národních listů", abych mlčky asistoval takovému procedurám.

Chtl bych tedy, aby celý tento ohlas z Ostravy /adresa známá administraci/ byl citován a sloužil tak celému okruhu vydavatelů i redakce jako výstraha, že většina čtenářů ani oželí jistou senzací sdělení, pokud by mělo být na úkor slušných mezilidských vztahů. Tady je tedy zmíněný ohlas.

"Pane Hajný! Dnes jsem dostal čl. 2 "Národních listů". Už při čtení prvního díla, které jsem rovněž od Vás obdržel, se o mne pokoušely mloby. Tentokrát jsem ovšem nevěřil svým očím. Neviz odkud mne znáte, znáte-li mne vůbec. Pokud mne znáte ze schůzek, víte, že jsem proti jakémukoliv násilí. Jsem přesvědčen, že klid a rozvaha je to jediné co naše země potřebuje.

Avšak plátek, který mi nevíte proč posíláte, už hraničí s propagací fašismu, viz básně jakéhosi diletanta Richtera. Znovu upozornuji, jsem antikomuniste, ne však fašista. Proto Vás žádám, abyste mne ušetřil dalšími výtisky tohoto plátku."

Tady bych chtěl poznamenat, že adresy vybrané k zasílání by se měly asi přehodnotit a to podle hesla "někdy méně znamená více". Doufám, že se redakce k této mé poznámce postaví s otevřeným hledím a publikuje ji v nejbližším čísle. Tím chci upozornit i na rubriku, která, jak je vidět v "Národních listech" chybí - Z dopisů čtenářů. Už to je velká vyznamenání. Všechny listy dnes u nás vydávané by se jí pochlubit možná ani nemohly. Parná sláva i do budoucna však bude platit, listy bez ohlasů čtenářů jsou vycházející mrtvoly, avšak i záporné ohlasy znamenají živou vodu další existence zmrtvýchvstělých "Národních listů".

20. října 1990

Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Visit our shops at
COLLETS INTERNATIONAL SHOP
129-131 Charing Cross Road
London WC2H 0EQ. Tel: 071 734 0782

COLLETS PENGUIN BOOKSHOP
64-66 Charing Cross Road
London WC2H 0BD. Tel: 071 836 6306

Collets

EXPORT SERVICE

COLLETS EXPORT SERVICE

DENINGTON ESTATE TEL: (0933) 224351
WELLINGBOROUGH FAX: (0933) 76402
NORTHANTS NN8 2QT U.K. TELEX: 317320 COLLET G

INTERNATIONAL BOOKSELLERS • LIBRARY SUPPLIERS •
SUBSCRIPTION AGENTS

WELLINGBOROUGH & LONDON
UNITED KINGDOM

Collets

COLLETS CHINESE BOOKSHOP
40 Great Russell Street
London WC1B 3PJ. Tel: 071 580 7538